

Niniejszy dokument nie stanowi doręczenia w trybie art. 15 zzs⁹ ust. 2 ustawy COVID-19 (Dz.U.2021, poz. 1842)

Sygn. akt I ACa 335/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Grzegorz Krężolek (spr.)
Sędziowie:	SSA Jerzy Bess SSA Paweł Czepiel
Protokolant:	sekretarz sądowy Iwona Mrazek

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2022 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa P. K.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach

z dnia 30 grudnia 2019 r. sygn. akt I C 2266/17

I. oddala apelację;

II. nie obciąża powoda kosztami postępowania apelacyjnego należnymi

stronie pozwanej;

III. przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Kielcach na rzecz adwokata A. M. kwotę 4050 zł (cztery tysiące pięćdziesiąt złotych) w tym podatek od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną powodowi z urzędu

w postępowaniu apelacyjnym;

IV. wydatkami powstałymi w postępowaniu apelacyjnym obciąża Skarb Państwa.

SSA Jerzy Bess SSA Grzegorz Krężolek SSA Paweł Czepiel

UZASADNIENIE

W pozwie skierowanym przeciwko (...) SA w W. jako ubezpieczycielowi (...)Szpitala(...) w K., powód P. K. domagał się zasądzenia :

-kwoty 120 000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę wywołaną następstwami zakażenia bakterią gronkowca złocistego (...), podczas pobytu w tej placówce medycznej wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 lipca 2017 r. do dnia zapłaty,

- kwoty 53 275,64 zł tytułem [skapitalizowanej] renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 25 kwietnia 2014 r. do dnia 3 sierpnia 2017 r., wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi po upływie 30 dni od dnia doręczenia odpisu pozwu do dnia zapłaty oraz

- renty bieżącej, w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, poczynwszy od dnia 17 lipca 2017 r. z tytułu utraty zarobków wywołanych konsekwencjami zakażenia , płatnej do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi którejkolwiek z rat.

Wnosił również o obciążenie strony przeciwnej kosztami procesu.

Motywuując swoje żądania podnosił , że na skutek wypadku motocyklowego w dniu 23 marca 2014r , od dnia 2 kwietnia 2014 r do dnia 15 kwietnia 2014 r. przebywał w (...)Szpitalu(...) w K. na (...) Oddziale(...),(...) i (...), gdzie został przyjęty w trybie nagłym. Tam został zakażony bakterią gronkowca złocistego (...), a personel medyczny tej placówki , jak wynika z dokumentacji medycznej, nie podjął jego leczenia.

Strona pozwana odpowiadając na pozew domagała się oddalenia powództwa i obciążenia powoda kosztami sporu.

Zaprzeczyła zasadzie swojej odpowiedzialności podnosząc, iż nie doszło do nieprawidłowości w udzielaniu powodowi świadczeń medycznych w szpitalu za który ponosi gwarancyjną odpowiedzialność.

Wyrokiem z dnia 30 grudnia 2019r Sąd Okręgowy w Kielcach :

- oddalił powództwo [pkt I],

- odstąpił od obciążania powoda kosztami procesu [pkt II] ,

- odstąpił od obciążania P. K. nie uiszczonymi kosztami sądowymi [pkt III],

- przyznał od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Kielcach na rzecz adwokata A. M. kwotę 4 428 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu [pkt IV sentencji orzeczenia] .

Sąd Okręgowy ustalił następujące fakty istotne dla rozstrzygnięcia :

W dniu 23 marca 2014 r. powód kierując motocyklem uderzył w drzewo. Po wypadku został przewieziony na Oddział (...) (...) (...) Szpitala(...) w K., gdzie rozpoznano u niego złamanie trzonu prawej kości udowej i ostre niedokrwienie prawej kończyny dolnej.

Stwierdzono masywny krwiak okolicy pachwinowej prawej i uda prawego, z brakiem tętna na tętnicach obwodowych, zniesieniem czucia i ruchomości na obwodzie kończyny. Po konsultacjach ze względu na wskazania do pilnej repozycji złamania i odbarczenia narastającego krwiaka uda z wysokim ryzykiem powikłań naczyniowych oraz na brak możliwości wykonania zabiegu ortopedycznego w obstawie chirurga naczyniowego, powoda skierowano do Szpitala (...)w K. w trybie pilnym.

W Szpitalu (...) w K. powód przebywał do dnia 31 marca 2014 r. W trakcie pobytu wykonano badania diagnostyczne oraz przeprowadzono konsultację z (...). U P. K. nie stwierdzono ostrego niedokrwienia, w związku z czym został zakwalifikowany do operacyjnego zabiegu zespolenia złamania uda prawego gwoździem śródszpikowym, który to zabieg wykonany został w dniu 24 marca 2014 r.

W dniach 24 i 26 marca powodowi przetoczono koncentrat krwinek czerwonych oraz osocze, a w dniu 24 marca podano dożylnie antybiotyki. W dniu 31 marca 2014 r. został przewieziony na Oddział (...) Szpitala (...) w K., celem kontynuacji leczenia.

Od dnia 2 kwietnia 2014 r. do dnia 15 kwietnia 2014 r. powód przebywał na (...) Oddziale (...), (...)i (...) (...) Szpitala (...) w K., przeniesiony tam z Oddziału (...) z rozpoznaniem rozległej ropowicy uda prawego. Leczony był kilkakrotnie nacięciami oraz drenażem ropowicy, a w dniu 15 kwietnia 2014 r. został przeniesiony do Centrum (...) w S., celem leczenia w komorze hiperbarycznej.

W dniu przyjęcia do tego szpitala, 5 kwietnia 2014 r., wykonano posiew wymazu z rany i wyhodowano drobnoustroje: (...) (...), (...) oraz (...) (...).

P. K. w wyniku zdarzenia doznał urazu wysokoenergetycznego okolicy kończyny dolnej prawej z rozległym krwiakiem i złamaniem kości udowej, krwiakiem miednicy, powłok brzucha oraz moszny. W przebiegu złamań kości udowej z rozległym stłuczeniem mięśnia czworogłowego uda występuje obfite krwawienie – wystąpiła utrata dużej ilości krwi oraz tkanek w okolicy uda, co prowadziło do umotywowanego podejrzenia ostrego niedokrwienia w tym obszarze, z możliwością przerwania któregoś z istotnych naczyń, co mogło wymagać interwencji z zakresu chirurgii naczyniowej.

Dwukrotne badanie angio – CT wykluczyło tę konieczność, a zastosowana strategia leczenia polegająca na przetoczeniu poszkodowanemu dużej ilości przetworów krwi (koncentrat krwinek czerwonych, osocze mrożone) była prawidłowa. Sytuacja po opanowaniu niedoboru objętości krążącej krwi powodowała brak czynników odpornościowych, zaś stłuczenie tkanki mięśniowej i innych tkanek miękkich ograniczało napływ do nich krwi, prowadząc do niedokrwienia tkanek miękkich i nerwów obwodowych.

W momencie ustabilizowania stanu zdrowia pacjenta prawidłowo dokonano zespolenia złamania kości udowej gwoździem śródszpikowym ryglowanym.

Jak ustala dalej Sąd I instancji, nie dającym się pominąć ryzykiem przy tego rodzaju urazach z towarzyszącymi rozległymi stłuczeniami, zmiążdżeniem tkanek miękkich jest ich niedokrwienie i w konsekwencji mniej lub bardziej rozległa martwica, która w związku z pokrwotocznym niedoborem odporności ulega wtórnemu nadkażeniu drobnoustrojami znajdującymi się w otoczeniu.

W badaniach wymazów ran powoda wyhodowano różne drobnoustroje, które bytują na skórze oraz w okolicy naturalnych otworów ciała – w tym wypadku odbytu ((...), (...)). Nadkażenie jest normalnym zjawiskiem, gdyż ani skóra, ani naturalne otwory ciała nie są wole od drobnoustrojów, a stłuczone tkanki i wynaczyniona krew ulegające przemianom martwiczym, stanowią bardzo dobrą pożywkę dla flory bakteryjnej. Oprócz zastosowanych środków zapobiegania zakażeniom w przypadku powoda natychmiast wdrożono antybiotykoterapię. Niezależnie od tych działań uniknięcie zakażeń w miejscach martwiczo zmienionych jest niemożliwe, jest ono normalnym powikłaniem ciężkiego urazu.

Orzeczeniem z dnia 28 kwietnia 2016 r. P. K. został zaliczony do osób o znacznym stopniu niepełnosprawności i uznany za niezdolnego do pracy; orzeczenie wydano na okres do dnia 30 kwietnia 2017 r. Orzeczeniem z dnia 22 czerwca 2017 r. został ponownie zaliczony do osób o znacznym stopniu niepełnosprawności i uznany za niezdolnego do pracy; orzeczenie wydano na okres do dnia 30 czerwca 2018 r.

Ponadto z ustaleń wynika, iż:

pismem z dnia 22 maja 2017r. powód zgłosił szkodę (...) Szpitalowi (...)w K., domagając się zapłaty na swój rzecz kwoty 100 000 zł tytułem zadośćuczynienia, kwoty 20 000 zł tytułem skapitalizowanej rent oraz miesięcznej renty w wysokości 1 500 zł. Ubezpieczyciel szpitala odmówił uznania roszczeń poszkodowanego wobec ich przedawnienia.

Ocenę prawną roszczeń P. K. , które uznał za nieuzasadnione , Sąd I instancji oprął na stwierdzeniach i wnioskach , które można podsumować w następujący sposób:

a/ odwołując się do mających dla tej oceny zastosowanie norm art. 415 i 430 kc i przedstawiając – oparte na ukształtowanym orzecznictwie Sądu Najwyższego - przesłanki ich zastosowania , Sąd Okręgowy uznał , iż zasadniczym zagadnieniem , które warunkuje przyjęcie odpowiedzialności strony pozwanej za wyrównanie uszczerbków majątkowego i niemajątkowego powoda jest odpowiedź na pytanie, czy szkoda, jakiej doznał nastąpiła z winy personelu (...)Szpitala (...) w K. - czy miało miejsce bezprawne i zawinione zaniechanie po jego stronie oraz czy istnieje związek przyczynowy pomiędzy tym zachowaniem a szkodą,

b/ P. K. nie sprostął obowiązkowi dowodowemu, wykazania wysokiego prawdopodobieństwa zaniedbań personelu medycznego w toku czynności medycznych w tej placówce za która ,gwarancyjnie odpowiada strona pozwana.

Jak wynika z ustalonego w sprawie stanu faktycznego, na skutek wypadku doznał urazu wysokoenergetycznego okolicy kończyny dolnej prawej z rozległym krwiakiem i złamaniem kości udowej, krwiakiem miednicy, powłok brzucha oraz moszny; w przebiegu złamań kości udowej z rozległym stłuczeniem mięśnia czworogłowego uda, u powoda wystąpiła utrata dużej ilości krwi oraz tkanek w okolicy uda, co prowadziło do umotywowanego podejrzenia ostrego niedokrwienia w tym obszarze, z możliwością przerwania któregoś z istotnych naczyń, co mogło wymagać interwencji z zakresu chirurgii naczyniowej.

Sytuacja po opanowanym niedoborze objętości krążącej krwi powodowała brak czynników odpornościowych, natomiast stłuczenie tkanki mięśniowej i innych tkanek miękkich ograniczało napływ do nich krwi, prowadząc do niedokrwienia tkanek miękkich i nerwów obwodowych. W momencie ustabilizowania stanu zdrowia powoda prawidłowo dokonano zespolenia złamania kości udowej gwoździem śródszpikowym ryglowanym,

c/ Instytut , w złożonej w postępowaniu rozpoznawczym opinii , nie potwierdził, iż do zakażenia powoda w szpitalu nie doszło, wskazywał jednakże, iż nie dającym się pominąć ryzykiem przy tego rodzaju urazach z towarzyszącymi rozległymi stłuczeniami, zmiążdżeniem tkanek miękkich, jest ich niedokrwienie i w konsekwencji mniej lub bardziej rozległa martwica, która w związku z pokrwotocznym niedoborem odporności ulega wtórnemu nadkażeniu drobnoustrojami znajdującymi się w otoczeniu.

Nadkażenie jest normalnym zjawiskiem, gdyż ani skóra, ani naturalne otwory ciała nie są wolne od drobnoustrojów, a stłuczone tkanki i wycieczona krew ulegające przemianom martwiczym , stanowią bardzo dobrą pożywkę dla flory bakteryjnej. Z opinii jednoznacznie wynika, iż oprócz zastosowanych środków zapobiegania zakażeniom w przypadku powoda natychmiast wdrożono antybiotykoterapię, jednakże niezależnie od tych działań, uniknięcie zakażeń w miejscach martwiczo zmienionych jest niemożliwe. Jest ono normalnym powikłaniem ciężkiego urazu,

d/dlatego brak jest podstaw do przyjęcia, by doszło do uprawdopodobnienia przez powoda zaniedbań personelu (...)Szpitala (...) w K..

Dodatkowo Sąd I instancji wskazał , że brak jest podstaw do wyciągania stanowczych wniosków, by do zakażenia tego doszło [akurat] w (...)Szpitalu(...) w K..

P. K. z rozległymi obrażeniami trafił do (...) Szpitala w K., gdzie przetaczano mu preparaty krwi i gdzie przeszedł zabieg operacyjny , a przebywał tam do dnia 31 marca 2014 r. a następnie [w tym samym dniu] trafił do szpitala w K. , gdzie już w dniu 2 kwietnia 2014r., przeniesiono go na inny oddział ((...), (...) i (...)). Powyższe odstępy czasowe - od powrotu powoda do szpitala w K. do czasu wystąpienia ropowicy- poddają w wątpliwość, czy istotnie został zakażony bakterią w (...)Szpitalu(...) w K..

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach procesu była norma art. 102 kpc zastosowanie której, w sytuacji osobistej i dochodowej powoda, Sąd I instancji ocenił jako usprawiedliwione. Ten sam przepis był podstawą nie obciążenia poszkodowanego wydatkami związanymi z postępowaniem.

W ablacji od tego orzeczenia powód domagał się wydania przez Sąd II instancji orzeczenia reformatoryjnego którym powództwo zostanie uwzględnione w całości ,a strona pozwana obciążona kosztami procesu i postępowania przed Sądem Apelacyjnym.

Środek odwoławczy został oparty na zarzutach :

- naruszenia prawa procesowego, w sposób mający dla treści kwestionowanego wyroku istotne znaczenie , a to :

a/ art. 231 kpc, jako następstwa niepoprawnego przyjęcia , iż powód miał obowiązek dowiedzenia w sporze nieprawidłowości w postępowaniu personelu medycznego (...) Szpitala (...) w K. w czasie leczenia powoda ,w warunkach gdy poprawne zastosowanie tego przepisu z tego obowiązku P. K. zwalniało,

b/ art. 233 §1 kpc jako konsekwencji przekroczenia granic swobodnej oceny zgromadzonych dowodów , w szczególności przy ocenie biegłych (...) U. w K. i uznanie jej za kompletną i wyjaśniającą wszystkie pojawiające się wątpliwości w zakresie przyczyn zakażenia apeluującego gronkowcem złocistym (...) , mimo braku takich cech przygotowanej ekspertyzy medycznej ,

c/ art. 278 §1 kp[c w zw. z art. 227 kpc, wobec nie odniesienia się przez Sąd I instancji do wniosków dowodowych powoda o przeprowadzenie opinii biegłego z zakresu BHP co do zachowywania w Szpitalu(...)w K. warunków higieniczno - sanitarnych, w czasie kiedy powód był tam leczony oraz lekarza o specjalności mikrobiologia medyczna , która pozwoliłaby stwierdzić cechy szczególne bakterii , którą został zakażony poszkodowany w odróżnieniu od innych tego samego rodzaju gronkowców oraz zweryfikować to, czy zastosowana antybiotykoterapia była właściwa,

d/ art. 286 §1 kpc w zw. z art. 227 kpc wobec nie uwzględnienia wniosku powoda o wezwanie na rozprawę biegłych wydających opinię w ramach Instytutu , celem zadawania im pytań oraz złożenia przez nich ustnej opinii uzupełniającej,

e/ art. 327¹§1 i 2 kpc poprzez nie wskazanie w pisemnych motywach wyroku przyczyn dla których wnioski dowodowe skarżącego zostały oddalone ,

- naruszenia prawa materialnego poprzez:

a/ błędną wykładnię art. 6 kc i 415 kc w zw. z art. 416 kc i nietrafną ocenę , iż powód nie dowiódł faktów potwierdzających realizację przesłanek odpowiedzialności strony pozwanej za jego szkodę i krzywdę ,

b/ niepoprawne zastosowanie 361 kc i nieuzasadniony wniosek , że P. K. nie wykazał istnienia adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy sposobem udzielania mu w (...) Szpitalu(...) w K. świadczeń zdrowotnych a doznanymi uszczerbkami.

Powód domagał się przeprowadzenia pominiętych przez Sąd I instancji dowodów w postępowaniu przed Sądem II Instancji.

Odpowiadając na apelację strona pozwana wniosła o jej oddalenie jako pozbawionej uzasadnionych podstaw oraz obciążenia P. K. kosztami postępowania apelacyjnego.

Rozpoznając apelację , Sąd II instancji rozważył :

Środek odwoławczy P. K. w ostatecznym wyniku okazał się nieuzasadniony albowiem pomimo częściowo uzasadnionego zarzutu procesowego naruszenia art. 286 §1 kpc w zw. z art. 227 kpc , wynik uzupełnionego

postępowania dowodowego potwierdził zasadność stanowiska prawnego Sądu Okręgowego w oparciu o które ocenił roszczenia powoda jako nieuzasadnione.

Zarzut procesowy jest uzasadniony jedynie wówczas , gdy spełnione zostaną równocześnie dwa warunki.

Strona odwołująca się do niego wykaże , że rzeczywiście sposób postępowania Sądu naruszał indywidualnie oznaczoną normę [normy] formalne. Jednocześnie nieprawidłowości te prowadziły do następstw , które miały istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia. Nieco inaczej kwestię tę ujmując zarzut procesowy jest usprawiedliwiony jedynie wówczas , jeżeli zostanie dowiedzione , że gdyby nie potwierdzone błędy proceduralne Sądu niższej instancji , orzeczenie kończące spór stron miałyby inną treść.

Dlatego też nie ma racji skarżący twierdząc , iż Sąd I instancji naruszył art. 327¹§1i2 kpc albowiem okoliczność , że nie zostały w motywach kwestionowanego apelacyjnie wyroku podane przyczyny oddalenia wniosków dowodowych , które zgłosił , nie realizuje drugiej ze wskazanych przesłanek jego podzielenia.

Niezasadnie podniesiony jest także zarzut naruszenia art. 231 kpc, w sposób opisany przez powoda z tej samej przyczyny , a ponadto nie ma racji skarżący , że norma ta zwalnia go od obowiązku wykazywania przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej strony przeciwnej. To , że postępowaniach o wyrównanie szkody wywołanej nieprawidłowym udzielaniem świadczeń zdrowotnych poszkodowany może skorzystać z ułatwień dowodowych [opisanych przede wszystkim w ukształtowanym orzecznictwie Sądu Najwyższego , które powołuje Sąd niższej instancji w motywach orzeczenia] nie oznacza takiego zwolnienia w zakresie , który wskazuje apelujący , podnosząc weryfikowany zarzut.

Sąd I instancji nie popełnił błędu w zakresie oceny zgromadzonych dowodów i ustaleń faktycznych i dlatego Sąd II instancji aprobując je , przyjmuje za własne.

To , że biegli (...) (...)nie w pełni odpowiedzieli na zagadnienia , które jako doniośle dla rozstrzygnięcia podnosi apelujący, nie decyduje o trafności stawianego zarzutu ale prowadzi do potrzeby uzupełnienia opracowania eksperckiego , którego dokonał Sąd Apelacyjny w części uznając za trafny zarzut naruszenia art. 286§1 kpc w zw z art. 227kpc / o czym będzie mowa w dalszej części uzasadnienia /.

Niezasadnie podnoszony jest zarzut naruszenia art. 278 §1 kpc w zw z art. 227 kpc. w ramach którego P. K. podnosi nie przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych z zakresu BHP mikrobiologii medycznej i epidemiologii zakażeń.

W warunkach uzupełnienia opinii biegłych (...) (...)w K. i stanowczości ich wniosków w zakresie tego , że nie można przypisać personelowi medycznemu opiekującego się powodem w (...) Szpitalu (...) w K. w dniach 2- 15 kwietnia 2014 r nieprawidłowości prowadzących do zakażenia gronkowcem złośliwym (...), przeprowadzanie tych dowodów okazało się dla oceny roszczeń P. K. zbędne.

Stąd motywowany tym zaniechaniem Sądu zarzut nie może być uznany za usprawiedliwiony.

Już tylko na marginesie należy dodać , że nawet gdyby zaistniały podstawy do wniosku przeciwnego, Sąd Apelacyjny nie mógłby dowodów tych przeprowadzić w postępowaniu odwoławczym.

Oto bowiem postulując takie uzupełnienie profesjonalnie zastępowany powód nie podniósł zarzutu procesowego naruszenia art. 380 kpc. Jego sformułowanie jest warunkiem sine qua non prowadzenia postępowania dowodowego przez Sąd Odwoławczy mającego za przedmiot / nietrafnie / nieprzeprowadzone dowody przez Sąd niższej instancji.

Przyjęcie za własne ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd Okręgowy w rozstrzyganej sprawie do tego aby właściwie ocenić trafność zarzutów materialnych wskazanych przez P. K. powodowało , iż wymagały one uzupełnienia na podstawie dodatkowej opinii biegłych (...)(...).

Jak bowiem wskazano wyżej, zasadnie skarżący, podnosząc zarzut naruszenia art. 286 §1 w zw. z art. 227 kpc , zakwestionował uniemożliwienie mu zadawania dodatkowych pytań biegłym oraz doprowadzenie do poszerzenia zakresu merytorycznej wypowiedzi opiniodawców Instytutu.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 12 maja 2021r/ k. 380 v akt / pełnomocnik apelującego jednoznacznie określił zakres postulowanego przez niego uzupełnienia opinii pierwotnej o odpowiedź na pytania wskazane w jego piśmie procesowym z dnia 13 grudnia 2019r/ k. 326 v akt /

Taki też był zakres opinii uzupełniającej , którą (...) (...) w K. złożyło w postępowaniu odwoławczym w dniu 19 stycznia 2022r/ k. 394-395/

Wynika z niej , że :

- opiniodawcy podtrzymują dotychczasowe stanowisko, iż stan zdrowia powoda jest wyłącznym następstwem rozległego urazu komunikacyjnego ze wstrząsem wynikającym z dużej utraty krwi oraz licznych zakażeń , które są powikłaniami tego rodzaju urazów,

- nie da się, z punktu widzenia medycznego , wyodrębnić następstw zdrowotnych urazu powoda za które odpowiedzialny byłby tylko gronkowiec złocisty metycylinooporny.

- P. K. został całkowicie wyleczony z zakażeń ujawnionych w związku z leczeniem zespołu zmiążdżeniowego i złamania kości udowej jakim uległ w wypadku motocyklowym ,

- zakażenie gronkowcem złocistym (...) nie wynika z nieprawidłowego sposobu postępowania personelu medycznego (...) Szpitala (...)w K., w czasie kiedy, w związku z tym wypadkiem, udzielał mu świadczeń zdrowotnych.

Przy tak uzupełnionych ustaleniach faktycznych , na podstawie opinii , którą Sąd II instancji ocenił jako mającą pełny walor dowodowy ,nie znalazł dostatecznych podstaw aby uwzględnić kolejny wniosek powoda o wezwanie biegłych na rozprawę w celu zadawania im pytań uzupełniających wypowiedź opiniodawczą [oraz zasięgnięcia informacji z tego szpitala na temat ilości zakażeń w czasie istotnym dla rozstrzygnięcia] , tym bardziej , że zawodowy pełnomocnik P. K. pytań tych nie sformułował / por k. 410 akt /.

Sąd ,z przyczyn o których była już mowa wyżej , oddalił także pozostałe wnioski dowodowego apelującego.

Fakty ustalone w postępowaniu , w tym te , które wynikają z wniosków opinii uzupełniającej, dają podstawę do wniosku , że Sąd I instancji , wbrew sformułowanym przez powoda zarzutom , nie popełnił błędu zastosowania norm materialnych relewantnych dla oceny zgłoszonych przez niego roszczeń.

W warunkach ,gdy personelowi medycznemu szpitala za którego czynności gwarancyjną odpowiedzialność odszkodowawczą ponosi strona pozwana ,nie można zarzucić nieprawidłowości prowadzących do zakażenia gronkowcem złocistym (...) , w czasie kiedy pomiędzy 2 i 15 kwietnia 2014r pacjentem szpitala był P. K., uwzględnienie żądań przyznania zadośćuczynienia za krzywdę oraz świadczeń rentowych było wykluczone.

Z podanych n przyczyn , w uznaniu apelacji za niezasadną, Sąd Apelacyjny orzekł o jej oddaleniu, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 445 §1 i 444§2 kc.

Rozstrzygająca o kosztach postępowania apelacyjnego, Sąd II instancji , w odniesieniu do obowiązku ich zwrotu przez P. K. na rzecz wygrywającej strony przeciwnej, zastosował art. 102 kpc w zw z art. 391 §1 kpc , nie obciążając nimi powoda.

Wziął przy tym pod rozwagę zarówno aktualną sytuację zdrowotną poszkodowanego , który nadal ma trudności z poruszaniem się i w związku z tym doznaje ograniczeń przy pracy ale również charakter rozstrzyganego sporu.

W sytuacji gdy , jak się okazało trafnie , podnosił on w środку odwoławczym zarzut procesowy, którego podzielenie przez Sąd Odwoławczy doprowadziło do uzupełnienia postępowania dowodowego , mimo przegranej przed Sądem I m instancji , nadal mógł w sposób uzasadniony spodziewać się , że ostatecznie , na skutek podzielenia jego apelacji roszczenia wyrównawcze zostaną uwzględnione.

Stąd samo wniesienie apelacji, w warunkach gdy Sąd Okręgowy wyłożył przyczyny oddalenia powództwa, nie może być traktowane jako sprzeciwiające się , temu aby, w szczególnej sytuacji powoda , poważnie poszkodowanemu w wypadku także na etapie postępowania odwoławczego zastosować dobrodziejstwo normy art. 102 kpc, a wydatkami związanymi z postępowaniem apelacyjnym obciążyć Skarb Państwa.

Oddalenie apelacji spowodowało , że wynagrodzenie za postępowanie apelacyjne, należne reprezentującemu P. K. pełnomocnikowi z urzędu ,zostało przyznane ze środków budżetowych , na podstawie §2 pkt 7 w zw z §10 ust 1 pkt 2 Rozporządzenia MS w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 [DzU z 2015 poz. 1800] , przy czym przyznana suma zawiera należny podatek od towarów i usług.

SSA Jerzy Bess SSA Grzegorz Krężolek SSA Paweł Czepiel